

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 896/2019
25.09.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Веска Крстајића, председника већа, Милунке Цветковић, Радослава Петровића, Драгана Аћимовића и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Александра Тирића и др., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Александра Тирића, адв. Мирослава Тодоровића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Ваљеву К 25/18 од 19.10.2018. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1190/18 од 18.03.2019. године, у седници већа одржаној дана 25.09.2019. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Александра Тирића, адв. Мирослава Тодоровића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Ваљеву К 25/18 од 19.10.2018. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1190/18 од 18.03.2019. године, у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) и члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Ваљеву К 25/18 од 19.10.2018. године, између осталих, окривљени Александар Тирић оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од три године у коју му се урачунава и време лишења слободe почев од 04.10.2013. до 06.10.2013. године, коју ће издржати по правноснажности пресуде.

Према окривљеном је изречена и мера безбедности обавезног лечења наркомана која ће се извршити у Заводу за извршење казне и има трајати док постоји потреба за лечењем, а не дуже од три године.

Према окривљеном, изречена је и мера безбедности одузимања предмета ближе наведено у изреци ове пресуде.

Окривљени је обавезан и на плаћање трошкова кривичног поступка, у року од 15 дана ближе наведено у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 1190/18 од 18.03.2019. године, одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Ваљеву, браниоца окривљеног АА, адв. Радојка Денића и браниоца окривљеног Александра Ћирића, адв. Благомира Живковића, а пресуда Вишег суда у Ваљеву К 25/18 од 19.10.2018. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног Александра Ћирића, адв. Мирослав Тодоровић, поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, преиначи наведене пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Александра Ћирића, адв. Мирослава Тодоровића, у односу на повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) и члана 439. тачка 1) ЗКП је неоснован, док је у осталом делу захтев недозвољен.

Бранилац окривљеног Александра Ћирића, адв. Мирослав Тодоровић, у захтеву за заштиту законитости истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и у вези са тим наводи да се побијане пресуде заснивају на доказу на коме се не могу заснивати, то јест на исказу ванбрачне супруге окривљеног Александра Ћирића, ББ, која у смислу ЗКП није упозорена да не мора да сведочи, а Врховни касациони суд овакве наводе оцењује као неосноване.

Из списка предмета произилази да, у конкретном предмету поступак је вођен између осталих и према ББ, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 33. КЗ, која је на основу члана 423. став 1. тачка 2) ЗКП ослобођена од оптужбе, а која је, дакле, саслушана у својству окривљене, а не у својству сведока.

Дакле, у конкретном случају ББ, ванбрачна супруга окривљеног Александра Ћирића, није испитана у својству сведока, већ у својству окривљене, па сходно томе није ни било места примени одредбе члана 94. став 1. ЗКП, како се то неосновано истиче у поднетом захтеву.

Са изнетих разлога, по налажењу овог суда, неосновано се у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног правноснажне пресуде побијају због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Захтевом за заштиту законитости, бранилац окривљеног Александра Ћирића, адв. Мирослав Тодоровић, побија правноснажне пресуде и због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, јер је погрешно примењен закон, то јест одредба о постојању кривичног дела из члана 246. став 1. КЗ.

По оцени Врховног касационог суда бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости неосновано указује на наведену повреду кривичног закона, обзиром да из изреке првостепене пресуде произилази да је окривљени Александар Ћирић производио супстанцу која је проглашена за опојну дрогу „Cannabis“ (конопља) на начин ближе наведен у изреци првостепене пресуде, па по налажењу Врховног касационог суда описане радње које је предузео окривљени садрже сва законска обележја кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, а како су правилно закључили и нижестепени судови.

Наведеним захтевом се указује и да окривљени није учествовао у узгајању и убирању предметне дроге да би некоме угрозио здравље и живот, већ је напротив ове радње обављао само ради лечења своје ванбрачне супруге ББ, тако да у његовим радњама нема противправности у смислу неовлашћене производње опојне дроге, те да је погрешно примењена одредба члана 246. став 1. КЗ, дакле пресуде се побијају због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП.

Међутим, по налажењу Врховног касационог суда, бранилац окривљеног овим наводима износи свој лични став да у радњама окривљеног нема битних елемената кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим, па је захтев за заштиту законитости у овом делу оцењен као недозвољен.

Захтев за заштиту законитости поднет је и због повреде одредаба из члана 16. став 5. ЗКП, а која повреда није предвиђена као дозвољен законски разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног, односно његовог браниоца у смислу члана 485. став 4. ЗКП.

Налазећи из изнетих разлога да побијаним правноснажним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) и повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, на које се указује у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, а да је захтев у односу на остале наведене повреде недозвољен, Врховни касациони суд је, на основу члана 491. став 1. и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Мила Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Веско Крстајић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић